

Τη στιγμή εκείνη άκούστηκε από ψηλά ή φωνή του γέρου να την φωνάζει. Η Ζαφαράνα όμως έκανε πώς δεν άκούει. Ο γέρος την ξαναφώναξε και δεύτερη φορά, μα ούτε και τότε έπιάκουσε ή Ζαφαράνα. Και μόνο όταν άκούστηκε για τρίτη φορά ή φωνή του γέρου, ή Ζαφαράνα πετάχτηκε απ' τή θέσι της και γύρισε τρέχοντας στο παλάτι.

Έκει, μόλις μπήκε στη σάλα, είδε τον γέρο να κάθεται στη μολυβένια πολυθρόνα και να την κυττάζει πολύ θυμωμένα...

Τό βράδυ κάθισαν να φάνε, μα ό γέρος δεν έβγαζε μιλιά απ' τό στόμα του κι' εξακολουθούσε να την κυττάζει πάντα άγριεμένος.

Σέ λίγο πέσανε να κοιμηθούνε, μα την ώρα που σήμαιναν μεσάνυχτα, ό γέρος φώναξε:

— Ζαφαράνα, σήκω και άνοιξε τό παράθυρο να ίδης τί καιρός είναι;

Η Ζαφαράνα κύτταξε έξω και είδε ότι είχε άρχισει να βρέχει.

— Καλά, τής είπε ό γέρος, όταν του τό είπε. Πέσε τώρα να κοιμηθής.

Σέ λίγη ώρα την ξαναφώναξε πάλι να κυττάξει τον καιρό απ' τό παράθυρο.

Η Ζαφαράνα σηκώθηκε πάλι και ξανακύτταξε.

Η βροχή έπεφτε τώρα ραγδαία και άστραφτε και θρόνταγε δυνατά... Χαλούσε ό κόσμος...

— Πω! Πω! φώναξε τότε ή κοπέλλα στο γέρο. "Έξω γίνεται χαλασμός... Ποτέ μου δεν είδα τέτοια βροχή..."

— "Α! ωραία! τής είπε τότε ό γέρος... Ντύσου γρήγορα και φύγε απ' τό σπίτι μου... Θέλω να φύγης τώρα μ' αυτό τον κατακλυσμό!..."

Η Ζαφαράνα άρχισε να κλαίη, μα ό γέρος δεν έπαιρνε από παρακάλια. Τής έδωκε ένα

μπογαλάκι ρούχα, τής έβαλε στο χέρι και τρεις γουρουνότριχες και τής είπε:

— Φύλαξέ τες αυτές, γιατί μπορεί να σου χρειασθούν!

Τότε ή Ζαφαράνα θγήκε έξω μες τή βροχή και τή σκοτεινιά... Η βροχή ήταν τόσο δυνατή, ώστε ή δυστυχισμένη κοπέλλα πήγε κάτω από μιά πόρτα και στάθηκε εκεί όλο τό βράδυ. Τό πρωί ή πόρτα έπαψε.

Η Ζαφαράνα βρήκε στο δρόμο ένα νέο βοσκό, με τον οποίο άλλαξε τά ρούχα της κι' έτσι έγινε τέλειος άντρας.

Αφού ευχαρίστησε τό βοσκό, τράβηξε τό δρόμο της. Περπάτησε κάμποσες ώρες και έφθασε σε μιά μεγάλη πολιτεία.

Έκει πήγε κατευθείαν στο παλάτι του βασιληά και άρχισε να κόβη βόλτες έξω από την πόρτα.

— Δεν μου λές, λεβεντόπαιδο, τί θέλεις εδώ, τή ρώτησε ό άρχιαμαξάς του παλατιού σαν την είδε.

— Είμαι ξένος, είπε ή Ζαφαράνα και θα ήθελα να θρω μιά δουλειά να βγάλω τό ψωμί μου...

— Και ό,τι χρειαζόμουνα έναν ύπηρέτη, είπε ό άρχιαμαξάς. Θέλεις να την πάρης εσύ αυτή τή θέσι;

Η Ζαφαράνα δέχτηκε μ' ευχαρίστησι τήν προσφορά του άμαξά κι' έγινε ύπηρέτης στους σταύλους του παλατιού και ξύστριζε και τάιζε τά άλογα.

Ο βασιληάς είχε μιά κόρη πολύ ιδιότροπη που ήθελε να τής κάνουν ό,τι τής περνούσε απ' τό μυαλό.

Μόλις είδε λοιπόν τον νέο ύπηρέτη, τής άρεσε τόσο πολύ, που χωρίς να χάση καιρό του είπε:

— Άκουσε! Μου άρέσεις τόσο πολύ, που θέλω να σε πάρω άντρα μου... Γι' αυτό θα παρακαλέσω τον πατέρα μου να μās άφήση να παντρευτούμε, και δεν θα μου χαλάση τό χατήρι...

— Αχ! βασιλοπούλα μου! φώναξε ή Ζαφαράνα. Μη τό κάνης αυτό! Έσένα σου αξίζει να πάρης ένα βασιλόπουλο, και όχι έμένα, ένα φτωχό ύπηρέτη...

Η βασιλοπούλα όμως δεν άλλαξε γνώμη και επέμενε. Στο τέλος πειά, σαν είδε ότι ή Ζαφαράνα δεν δεχότανε τήν πρότασί της, έγινε κατακόκκινη απ' τό θυμό της και πήγε κατευθείαν άγριεμένη στον πατέρα της.

— Πατέρα! του είπε με όργή. Ο νέος μας ύπηρέτης, θέλησε να μου κάνη κακό και θέλω να πεθάνη.

Ο βασιληάς τότε, που δεν χαλούσε ποτέ τό χατήρι τής κόρης του, διέταξε να δέσουν τή φτωχή Ζαφαράνα με άλυσίδες και σε δυό ώρες να την κρεμάσουν!

Τήν ώρα όμως που την πήγαιναν στην κρεμάλα, θυμήθηκε τις τρεις γουρουνότριχες που τής είχε δώσει ό γέρος, τις έβγα-

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

ΕΥΘΥΜΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ

— Έμαθα πώς παντρεύσαι και μάλιστα πώς δεν παίρνεις τήν Ζαννέτ, που αγαπούσες τόσα χρόνια τώρα.

— Αυτό είναι αλήθεια, φίλε μου. Έμαθα πώς ή Ζαννέτ ξεοδεύει πάνω από διακόσιες χιλιάδες δραχμές τό χρόνο σε τουαλέττες. Αυτό μ' έκανε ν' αποφασίσω να παντρευτώ... τή ράφτρα της.

* * *

Δύο κύριοι, άγνωστοι ό ένας στον άλλο, μπαίνουν στο αυτοκίνητο του Καζίνου κι' άρχίζουν τήν κουβέντα:

— Ωστε πάτε στο Καζίνο;

— Έτσι φαίνεται.

— Και, χωρίς άλλο, θα παίξετε λιγάκι.

— Παίζω όλη τή νύχτα, κύριε, αυτό είναι τό επάγγελμά μου.

— Ωστε τό πήρατε επάγγελμα; Και δεν χάνετε ποτέ;

— Μα γιατί να χάσω;

— Τότε θα με ύποχρεώσετε να μου εξηγήσετε και μένα τό σύστημά σας.

— Ευχαρίστως: παίζω... βιολι...

* * *

Κάποτε ένας Ίρλανδός έσπασε τά τζάμια ενός καταστήματος στην όδο Βικτωρίας στο Λονδίνο και τόβαλε στα πόδια.

Ο ιδιοκτήτης όμως τον κυνήγησε και τον έπιασε.

— Έ, κύριε, μούσπασες τά τζάμια, του είπε.

Και ό Ίρλανδός ψυχραιμότατα άπάντησε:

— Βέβαια! Και δεν βλέπεις που τρέχω να φέρω χρήματα να τά... πληρώσω;

* * *

Η κυρία. — Ξυπνάς ενωρίς;

Η νέα ύπηρέτρια. —

Μάλιστα, κυρία' τόσο πρωί μάλιστα, ώστε προλαβαίνω ν' άνάψω φωτιά, να έτοιμάσω τό πρόγευμα και να στρώσω τά κρεβάτια προτού άκόμη σηκωθής κανείς!...

Θεία γεροντοκόρη. —

Γιατί ήλθες στην πρωτεύουσα; Ο άνεψιός. — Ηλθα για να ιδω τ' άρχαία και τ' άξιοπερίεργα τής πρωτεύουσας κι' έθεώρησα καλόν να έπισκεφθώ πρώτα... έσας.

— Πώς είναι ή ζωή των παντρεμένων; ρώτησε κάποιος ένα νεόνυμφο.

— Έτσι κι' έτσι. Τήν πρώτη

έβδομάδα μιλούσα εγώ κι' άκουγε ή γυναίκα μου, τήν δεύτερη έβδομάδα μιλούσε αυτή, κι' άκουγα εγώ, και τώρα μιλάμε κ' οι δυό κι' άκουνε οι γειτόνοι.

Πέτρος. — Λυπούμαι πολύ που ή κόττα μου έσκάλισε τον κήπο σου.

Παύλος. — Δεν θαρρέσαι! Έξ άλλου ό σκύλος μου έφαγε τήν κόττα σου.

Πέτρος. — Έν τάξει!... Και τ' αυτοκίνητό μου έκοψε πρό όλίγου τό σκύλο σου...

λε απ' τήν τσέπη της και τις παρεκάλεσε να την σώσουν...

Τότε άμέσως φάνηκε από μακριά ένα μεγάλο σύννεφο από σκόνη και σε λίγο, κατέβηκε απ' αυτό ένα ωραίο βασιλόπουλο μ' όλη τή συνοδεία του.

Τό βασιλόπουλο αυτό δεν ήταν άλλο απ' τό γέρο εκείνο που είχε κρατήσει τόσον καιρό τήν κοπέλλα εκείνη στο παλάτι του.

— Γιατί θέλετε να κρεμάσετε αυτόν τον νέο; ρώτησε μόλις έφτασε.

Του είπαν τότε ότι είχε προσβάλει τήν κόρη του βασιληά...

Τότε τό βασιλόπουλο παρακάλεσε ν' αναβάλουν λίγο τήν εκτέλεσι και να γυρισουν μιά στιγμή στο παλάτι.

Έκει πήρε ιδιαιτέρως τή Ζαφαράνα, τήν εκκείσε σε μιά κάμαρα και τής έβγαλε τ' άντρικά της φορέματα και τής φόρεσε τά δικά της, τά γυναικεία.

Τότε όλοι, σαν κατάλαβαν πώς ήταν κοπέλλα, τήν δικαιολόγησαν και ή βασιλοπούλα, πρώτη, είπε στον πατέρα της να τής χαρίση τή ζωή...

Υστερα απ' αυτά τό βασιλόπουλο πήρε τή Ζαφαράνα μέσα στο σύννεφο και τήν ξαναπήγε στην πατρίδα του και τήν παντρεύτηκε... τήν έκανε βασίλισσα... Και ζήσανε αυτοί καλά κι' έμεεις καλύτερα...